

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' טגן הנשיה י' נועם

4 ינואר 2018

עת"מ 17-10-38031 ברנס ואח' נ' משרד התיאירות

העותרים
1. מרדכי ברנס
2. חיים חזן

(נ"ל)

נגד

משרד התיאירות

המשיב

nocchim:
1 העותר
2 העותר

ב"כ המשיב – עוזי גילה אשכנזי
עו"ד אליהו ליפשיץ – יועץ משפטיע עוזי במחלקה המשפטית של משרד התיאירות

פרוטוקול

בית המשפט:

לכאורה, יש מקום להפריד את העתירה שהוגשה בשם שני העותרים ולהותירה בעניינו של עותר 2 בלבד. עותר 1 אינו קשור להחלטה הפרטנית ובכל הנוגע לטרוריות בנושאים הכללים שהעלה; וعليו להגיש,لقאה, עתירה נפרדת. מומלץ שימיתין עד למיצוי הליכים, שכן פנה בבקשת מפורטת למשרד התיאירות ביום 1.10.17, ותרם ענה. מכל מקום, מרבית הטענות בעתירה של עותר 1 מתיחסות להחלטה בעניינו של עותר 2, ועל החלטה זו אמרו להלן רק עותר 2 הנגע מההחלטה.
כל שישי לעותר 1 טענות נוספות הוא יכול להעלות אותן בעתירה נוספת, ככל שהיא צורך בכך.
לכאורה יש מקום להוציא צו בגין. ומומלץ למשרד התיאירות גם לקבל את העתירה בכך שתיתנו החלטה חדשה, לאור פגמים לכאורה שנפלו בה.
עדת האтика לא נתנה החלטה מפורטת ומונפקת. כל אחד מחברי הוועדה השמייע את דעתו וסביר שיש לשול את הרישון מהטענים שאותו חבר הציג. אחת מחברות הוועדה התייחסה לגילו של העותר, זה שיקול זה, חלק דיברו על "אי-התאמה", וזה לא היה נושא השימוש. חלק טענו שאין מקום להתייחס "ל עבר" שלו, כך למשל עוזי יונתן צבי, ולעומת זאת בהחלטה הסופית דווקא הנימוק היה "ה עבר". ומכל מקום, המלצת הוועדה לא הייתה מנומתקת. כל אחד מחבריה ראה את הנימוק לקרה מטען ההחלטה משיקולייו שלו וייתכן שהניסיונות לא מקובלים על כולם. מכל מקום – הגורם המוסמך שהחלטת לשול את הרישון ציין שהחלטתו בעיקר בגלגול העבר. הוועדה לא התייחסה בהחלטתה בעבר. נחפוך הוא – אחד מחברי הוועדה אמר שההחלטה לא צריכה להיות קשורה לעבר. מכל מקום ההחלטה לכאורה לא מידתית. מדובר בשילית רישון אל מול זכות הייסוד לחופש העיסוק. יש צעדים מידתיים נוספים שהוא צריך לשקל. האם החלטה כזאת הייתה מתقبلת לגבי שלילת רישון לצמויות מעוזי? מראה חשוב? ממשאי מקרקעין? בנוסף, גם אין הכרעה בסוגיה העובדתית, מיה קרוה בעניינה של המתלוונת התיאירות. ככל שקיבלו הגורם המחייב את ההחלטה על-יסוד גרסתו של מר

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַמְּחוֹזֵד בִּירוּשָׁלָם בְּשְׁבַתּוֹ כְּבַית-מִשְׁפָּט לְעֲנֵינִים מִנהָלִים
לְפָנֵי כָּב' סָגֵן הַנְּשָׂיא י' נוּעֵם

עת"מ 17-10-38031 ברנס ואח' נ' משרד התקiroת

04 נובמבר 2018

1 חזן שהוצגה בוועדה, דהיינו – לפני ההתפרצויות הלא ראייה מבוחנתו, שהוא מודה כי לא הייתה ראייה,
2 קודם מעשה של "מעין קינטור", הסנקציה של שלילה לצמיות של הרישון לכוארה לא מידתית.
3 דומה, שאם היה מדובר בכשל דומה של בעל רישיון בגיל 30, לא היה נשאל רישיון בכל מקרה – לא
4 לצמיות.
5 ניכר בעיל שפקטור הגיל נלקח בחשבון וזה בלתי הולם, לכוארה.
6 הצעתי היא כי החלטת הוועדה תבוטל, תינתן החלטה מנומקת, לרבות קביעות מה קרה באירוע, האם
7 הוא מחייב סנקציה, ואם כן, מה הסנקציה המיידית שיש לנ��וט בה?
8

ב' ב' המשיב – עוז'ד גילה אשכנזי

9 שמעתי את דברי בית משפט. מסכימים להחזיר לדיוון בוועדה. כל נושא הגיל, זאת אומרת, מאוד צריך
10 המשפט שאדוני אמר, ואני מתחוננת שם כי יש כאן ניסיון לפחות שיש אפליה מחמת גיל. אומרים
11 שלאדם בגיל 30 יש רקורד וגם לאדם מבוגר יש רקורד. ככל שהייתת התייחסות לגיל, זה בכלל שהיה
12 הרקע.
13

14
15 **בית המשפט:** גבי רקסת לוי ציינה בוועדה, "השתתפות בשלוש עדות ובשתיים מתוך הגיעו מורה
16 דרך מבוגרים. לדעתך כדי לשקל בשירות מגיל מסוים". כאשר התייחסתי לעיל לאפשרות שמי מבין
17 חברי הוועדה שכלל את שיקול הקשיות בשל הגיל, התייחסתי לאמרה האמורה.
18 בנוסף, במרבית המקרים שבהם מדובר בשלילת רישיון, כאשר מדובר בחופש עיסוק, למעט במקרים
19 קיצוניים, שבבאים ברור כי אדם לאalter יוכל עוד לעבוד כמוראה דרך דרך בשל עבירת המשמעת, גם
20 ניתנת ארכה. במקרה זה הייתה החלטה לא מנומקת, על שלילה לצמיות ולאalter.
21 בכך לכוארה נפל פגם בהחלטה, ولو מחמת היעדר הנמקה, וכי שציינתי השיקול העיקרי של הגורם
22 המחייב היה העבר המשמעתי (כלשון ההחלטה "ובעיקר בשל העובדה שמדובר בתלוונה חזרותי"), זאת
23 שעה שחלק מהדוברים שהיו שותפים להחלטה הסופית הלא מנומקת, כמו עוז'ד יונתן צבי, גם ציינו
24 "התלוונות הקודמות לא רלבנטיות לדיוון, אבל צריך להתייחס אליהן".
25

ב' ב' המשיב – עוז'ד גילה אשכנזי

26 לאור העורות בבית משפט, נסכים כי ההחלטה תבוטל וכי עניינו של העוטר 2 יוחזר לרשות המוסמכת
27 למורי דרך, למינו החלטה מנומקת.
28

29
30
31
32
33

בית המשפט המחווזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' סגן הנשיא י' נעם

עת"מ 17-10-38031 בランス ואה' נ' משרד התיירות

- 1 עותר 1 :
2 אנו מבקשים הוצאות.
3
4 עותר 2 :
5 אני מבקש הוצאות.
6
7
8 **פסק דין**
9

- 10 1. לאור העורות בית המשפט, והנסיבות הצדדים, החלטות המשיב בעניין רישון מורה הדרך של
11 עותר 2 מבוטלת ; והמשיב ייתן החלטה חדשה מנומקת בעניינו של עותר 2, לאחר קבלת המלצה
12 מנומקת של ועדת האתיקה.
13
14 2. לא מצאתי מקום לפסק הוצאות לעותר 1, שכן לא היה מקום לכורוך את עתירתו של עותר 1
15 יחד עם עתירתו של עותר 2.
16
17 3. האגרה תוחזר לעותרים, למעט הסכום הבסיסי הקבוע בתקנות.
18
19 4. המשיב ישלם לעותר 2 את חלק האגרה שלא יוחזר לעותר 2, בشرط החזרי הצמדה וריבית
20 חוק מיום תשלום האגרה, וכן הוצאות נוספות בסך 500 נק'.
21
22
23
24 ניתן היום, י"ז בטבת התשע"ח, 04/01/2018, במעמד הנוכחים.
25
26

.'(יאמ

יורם נעם, סגן נשיא